

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Tos/76/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119010376
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7119010376.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého, sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Ing. Milana Husťáka v trestnej veci odsúdeného S. G. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 20. 5. 2021 sp. zn. 4Nt/10/2019, na neverejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 28. septembra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. z a m i e t a sťažnosť odsúdeného S. G..

odôvodnenie:

Okresný súd Košice I uznesením sp. zn. 4Nt/10/2019 zo dňa 20. 5. 2021 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného S. G. o povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 4T/53/2014, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil sťažnosť odsúdený priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí dňa 20. 5. 2021. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že odôvodnenie zamietavého stanoviska okresného súdu považuje za svojvoľné, nerešpektujúce elementárne fakty spočívajúce v dátumoch vyhlásenia, resp. právoplatnosti rozhodnutia súdov. Uvedené stanovisko opiera o tieto fakty : rozsudok sp. zn. 4T/53/2014 bol vyhlásený 16. 6. 2015, rozsudok sp. zn. 5T/91/2014 nadobudol právoplatnosť 15. 10. 2014, rozsudok sp. zn. 0T/30/2015 nadobudol právoplatnosť dňa 9. 7. 2015. Z toho vyplýva, že rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/30/2015 nadobudol právoplatnosť 9. 7. 2015, teda logicky sa stal známym až týmto dňom, teda automaticky nemohol byť, resp. nebol známy Okresnému súdu Košice I pri vyhlasovaní rozsudku sp. zn. 4T/53/2014 dňa 16. 6. 2015, čo v konečnom dôsledku znamená, že spĺňa prvú podmienku uvedenú v § 394 ods. 1 Tr. por. a má za to, že rozsudky sp. zn. 5T/91/2014 a 0T/30/2015 majú byť absorbované (pohltené) podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. rozsudkom sp. zn. 4T/53/2014. Teda oba navrhované rozsudky spĺňajú ostatné uvedené podmienky v § 394 ods. 1 Tr. por. Súhlasí s tvrdením okresného súdu, že rozsudok Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/91/2014 nespĺňa všetky podmienky uvedené v § 394 ods. 1 Tr. por. a preto žiada, aby krajský súd svoje rozhodovanie obmedzil len čo sa týka ohľadne navrhovanej skutočnosti v podobe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/30/2015.

Na základe uvedených skutočností navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a okresnému súdu uložil vo veci opätovne konať a rozhodnúť.

Krajský súd ako nadriadený orgán podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil nasledovné.

Zo spisového materiálu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 16. 6. 2015 sp. zn. 4T/53/2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 30. 11. 2015 sp. zn. 8To/97/2015

bol uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a súčasne bol zrušený výrok o treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce uložený trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 0T/209/2014 zo dňa 29. 12. 2014, právoplatného dňa 29. 12. 2014, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili odklad. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30. 11. 2015.

Odsúdený vo svojej sťažnosti vymedzil rozsah prieskumnej právomoci nadriadeného súdu tak, aby krajský súd preskúmal splnenie podmienok obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. len vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/30/2015. Vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu uvádza, že uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 9. 7. 2015, teda logicky sa stal známym až týmto dňom a preto automaticky nemohol byť, resp. nebol známy Okresnému súdu Košice I pri vyhlásení rozsudku sp. zn. 4T/53/2014 dňa 16. 6. 2015, čo v konečnom dôsledku znamená, že ide o novú skutočnosť, ktorá nebola súdu skôr známa, ktorá vedie k záveru, že v rámci súhrnného trestu, ukladaného rozsudkom Okresného súdu Košice I. sp. zn. 4 T/53/2014, mal byť zrušený výrok o treste aj v tomto rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/30/2015.

S uvedenou argumentáciou odsúdeného nemožno súhlasiť z dvoch dôvodov. Predovšetkým Okresný súd Košice I v konaní 4T/53/2014 vedel o trestnom stíhaní v tom čase obžalovaného S. G. pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 0T/30/2015, nakoľko tento bol vo väzbe v tejto prešovskej veci a na jeho eskortu na hlavné pojednávanie musel predseda senátu Okresného súdu Košice I žiadať súhlas od prešovského sudcu. V čase vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Košice sp. zn. 4T/53/2014 dňa 16.6.2015 už rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/30/2015 bol vyhlásený (30.4.2015), ale ešte nebol právoplatný. Právoplatnosť nadobudol až 9.7.2015 a až od tejto právoplatnosti mohol byť jeho výrok o treste rušený nasledujúcim súhrnným trestom. Uvedený rozsudok bol známy v pôvodnom konaní, nakoľko v tom čase, keď rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/30/2015 nadobudol právoplatnosť v trestnej veci Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T/53/2014 práve prebiehalo odvolacie konanie na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 8T 97/2015, pričom krajskému súdu v tomto konaní bolo zrejmé toto odsúdenie sťažovateľa v konaní pred Okresným súdom Prešov sp. zn. 0T/30/2015, o čom svedčí odpoveď na lustráciu v ZVJS zo dňa 22.10.2015 na č. I. 415, na ktorej je toto odsúdenie zachytené. Teda v pôvodnom konaní uvedená skutočnosť bola súdu známa, pričom nie je podstatné, či Okresný súd Košice I v čase vyhlásenia rozsudku sp. zn. 4T/53/2014 dňa 16.6.2015 vedel o rozsudku sp. zn. 0T/30/2015, avšak je nepochybné o konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/30/2015 tento okresný súd vedel, ale podstatné je to, že krajský súd, ktorý rozhodoval o odvolaní obžalovaného G. o tomto odsúdení vedel a pri svojom rozhodovaní na túto okolnosť teda prihliadal. Krajský súd vďaka o tomto odsúdení ho posúdil tak, že vo vzťahu k tomuto rozsudku a ním ukladanému trestu neprichádza do úvahy súhrnný trest, pretože inak by reagoval na túto skutočnosť zrušením nezákonného výroku o treste v rozsudku 4T/53/2014. Krajský súd však správne vyhodnotil daný stav a dospel k zákonnému názoru, že ukládanie súhrnného trestu k tomuto odsúdeniu je neprípustné, pričom v ďalšom odseku sťažnostní súd vysvetlí dôvod.

Preto nemožno tvrdiť, že odsúdenie sťažovateľa v konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/30/2015 je novou skutočnosť, ktorá nebola skôr známa súdu.

Druhým dôvodom, pre ktorý nemožno súhlasiť s názorom odsúdeného je, že vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/30/2015 zo dňa 30.4.2015 by objektívne aj tak neprichádzalo do úvahy ukládanie súhrnného trestu v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice I sp. zn. 4T/53/2014 a to z toho dôvodu, že v citovanom konaní (4T/53/2014) ide o skutok zo dňa 8.3.2014, pričom v konaní sp. zn. 0T/30/2015 ide o skutok zo dňa 4.3.2015, ktorý bol spáchaný po doručení trestného rozkazu Okresného súdu Košice I sp. zn. 0T/209/2014, právoplatný 29.12.2014. Nato, aby v konaní sp. zn. 4T/53/2014 mohol byť uložený súhrnný trest a zrušený aj výrok o treste v rozsudku 0T/30/2015, by musel byť skutok prešovského súdu spáchaný pred trestným rozkazom sp. zn. 0 T/209/2014, teda pred dňom 29.12.2014.

Na základe uvedeného krajský súd konštatuje, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, nakoľko ním uvádzaný rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 0T/30/2015 a dané odsúdenie bolo súdu známe. Preto okresný súd správne rozhodol, keď konštatoval, že v namietanom konaní skutočnosti, ktoré uvádza odsúdený vo svojej žiadosti o povolenie obnovy konania boli súdu známe a teda nejde o nové skutočnosti súdu skôr neznáme.

Napriek tomu, že sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že chce aby súd svojej rozhodnutie obmedzil a neprihliadal na rozsudok sp. zn. 5T/91/2014, krajský súd pre čistotu veci a aby sa do budúcnosti nepredišlo zbytočným návrhom na obnovu konania uvádza, že rozsudok okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/91/2014 zo dňa 15.10.2014, právoplatný toho istého dňa, bol tiež známy súdu v pôvodnom konaní, o čom svedčí odpis registra trestov zo dňa 15.6.2015, ktorý bol vykonaný na hlavnom pojednávaní 16.6.2015 a ku ktorému sa mal možnosť odsúdený vyjadriť. Teda ani toto nie je nová skutočnosť, ktorá by nebola súdu známa v novom konaní.

Preskúmaním napadnutého uznesenia a sťažnostných dôvodov odsúdeného dospel nadriadený súd k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, ním uvádzané skutočnosti nie sú spôsobilé spochybníť napadnutý výrok a úvahy okresného súdu. Okresný súd zistené skutočnosti posúdil v súlade so zákonom a dospel k jednoznačne správne názoru, že odsúdeným uvádzané skutočnosti nie sú nové, súdu skôr neznáme a tak nie sú splnené podmienky obnovy konania v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ má odsúdený pocit, že trest uložený rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 4T/53/2014 zo dňa 16.6.2015 nie je správny, nápravy sa nemožno domáhať inštitútom obnovy konania, nakoľko ako správne uviedol aj okresný súd, v zmysle rozhodnutia najvyššieho súdu (R 6/1997) v konaní o povolení obnovy nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle ustanovenia § 278 ods. 1 Tr. por. obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Navyše treba poukázať aj na druhú právnu vetu tohto rozhodnutia, v zmysle ktorej za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 278 ods. 1 Tr. por. (teraz § 294 ods. 1 Tr. por.) nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Krajský súd vzhľadom na takto zistené skutočnosti sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu, ktoré je vecne správne a zákonné. Poukazuje pritom na jednoznačné odôvodnenie napadnutého uznesenia a konštatuje, že rovnako ako okresný súd nezistil v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. žiadne skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Odsúdený nepredložil v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. žiadne dôkazy ani iné konkrétne, jasne definované skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o treste odsúdeného.

Dôvody podania návrhu na povolenie obnovy konania tak v žiadnom prípade nespĺňajú predpoklady pre povolenie obnovy konania v zmysle citovaného ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por.

Vzhľadom na tieto skutočnosti si krajský súd v celom rozsahu osvojil právne závery okresného súdu a sťažnosť odsúdeného S. G. ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.